

Slzy myrhovníku

Poesie | 11.6.2011 @ 15.06

Spirála se kroutí vzhůru od Země
a je tuze jemná, rovněž barevná
nejhůře ji patřím v pravé poledne
jsou v ní výšky nebes jako hloubky dna

spirálový peň —
kdo zná hloubi světa
stoupá na stupeň
bez váhání létá

bez povšimnutí tu leží
tak je hnedka berem na
svoje slabá bedra, stěží
táhnem vzhůru břemena

vichr klátí
klně kmeny
bez mízy jsi
vyvrácený

klíště není lev
havěť krátkonohá
kazí dobrou krev
zaměňuje Boha

mléčný šerosvit
tančí v divné páře
páru nelze pít
šero pije tváře

měkký aksamit
voní po balšámu
takový je klid
Jeho chrámu

jemně tvárný dým —
slzy myrhovníku
pokání je láska
voní myrhou díků

Bůh nejvíce cení
co je vznešené:
láska k navracení
vůle ke změně

pleji árie
rodu psího vína
vznešenější je
chválit Hospodina!

